

това време въ Българското население неприятел комуто да отмъстижтъ за своитѣ несполуки. Ужасни случаи и поразителни събития происхождаха въ това време среди нашитѣ забалкански братия, въ Адрианополския и Филипополския санджаки! Но скоро трѣбало да настане конецъ на всички ужаси и турски безобразия. Сюлейманъ паша билъ ужасно озлобенъ и ядосанъ; отъ какъ оплѣнилъ Т. Пазарджикъ и изгорилъ много околни села новия «турски бабаитинъ» канялъ са да запали и изгори Пловдивъ и жителитѣ му, които не би пожелали да го послѣдватъ, Сюлейманъ рѣшилъ да истреби. Но Турцитѣ полагали, а стечението на обстоятелствата располага. Когато кръвопиенеца-звѣрь срѣщу 4 януар. презъ нощъта са готвялъ да запали и истреби Пловдивъ, капитанъ Бураи съ ескадрона си отъ отряда на генерала барона Криденера стигналъ въ града и при станцията на желѣзния пѣтъ разбили Турцитѣ, които ударили на бѣгъ. Пловдивъ билъ спасенъ отъ разорение.

На 4 януария генералъ Гурко испроводилъ, по пѣтя на Сюлеймана и Фуада, отряда на генерала Дандевилъ; този отрядъ зель именно направлението къмъ Станимака. Отрядитѣ на графа Шувалова, Шилдера-Шулднера и Веняминова трѣгнѣли къмъ Дерменъ-Дере. Фуадъ, като искалъ да са отбие въ Дерменъ-Дере, испроводилъ своя авангардъ къмъ Станимака дѣто билъ посрѣщнжтъ и разсѣянъ отъ отряда на Дандевилъ. На другия день всички руски войски са съединили на едно и нападнѣли войската на Фуада, която като захвърлила своята артиллерия, съвсѣмъ са разсѣяла изъ Рудопскитѣ гори.

Подиръ това кавалерията на генерала Дандевилъ потирила Сюлеймана, който въ страшно разбъркванье отстъпвалъ на Хаскюю, — презъ горитѣ къмъ Адрианополъ; на 7 Януарий Сюлейманъ билъ настигнжтъ отъ руската кавалерия и поставенъ въ таквозъ положение щото